

ДѢТСКИ СВѢТЪ

ГОД. I.

ЮНИЙ 1921.

КН. 6.

Пенчо Славейковъ.

СЛѢДЪ ДЪЖДА.

Гръмъ прѣмина въ небесата,
Дъждъ прѣзъ облакъ зароси,
И окжпа той листата
Съ благодатни си сълзи.

Люляката меризлива
Пръсна прѣсенъ аромать,
Неразцвѣтѣлата слива
Въ мигъ разпери кичесть цвѣтъ.

А надъ вѣйчицитѣ лъхна
Тихо бодъръ тѣтрець пакъ.
И градината възджна,
Като въвъ вълшебенъ знакъ.

Скритъ завчасъ, отново блѣсна
Слънчевиятъ ведъръ ликъ, —
И градината го срѣщна
Чудно възродена в'мигъ.

